

דף יא.

עין משפט א.

אה"ע סימן פז סעיף ג.

ג. גיורת, שפחה ושבויה^ז פחותות מבת ג' שנים, יש להם מאתיים, ומבת ג' שנים כתובתן ק', ואין לה טענת בתולים.

עין משפט ב.

יו"ד סימן רפח סעיף ז

ז. יא. עכו"ם קטן אם יש לו אב יכול לגייר אותו^ח, ואם אין לו אב ובא להתגייר^ט או אמו הביאתו להתגייר, בי"ד מגיירין אותו שזכות הוא לו וזכין לאדם שלא בפניו.

ז. יב. בין קטן שגיירו אביו או שגיירוהו בי"ד יכול למחות משיגדיל^י ואין דינו כישראל מומר אם מחה, אלא הרי הוא כעכו"ם.

עין משפט ג.

חור"מ סימן רמג סעיף א

א. המזכה לחבירו מתנה ע"י אחר כיון שהחזיק הזוכה בנכסים או בקרקע או שהגיע השטר לידו זכה המקבל, ואין הנותן יכול לחזור בו^כ. ואם המקבל אינו רוצה אינו מקבל^ל.

ז. שם במשנה י"א ע"ב.

ח. מימרא דרב הונא בכתובות דף י"א ע"א וכפירוש רש"י שם.

ט. משמע דאפי' הוא קטן ואין לו דעת שומעין לו דזכות הוא לו. ש"ך ס"ק ט"ז.

י. ואם היתה הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה כגון שנתגיירה כשהיתה מעוברת אינו יכול למחות. פ"ת ס"ק ח'. ובח"ס כתב דאפי' לידתו שלא בקדושה כל שנתגייר איתו אחד מאבותיו אינו יכול למחות גם כשיגדיל. שם בפ"ת ס"ק ח'.
מ"מ אין אנו חוששין שמא ימחה וע"כ מברכין ברכת הטבילה, ועל הברית מילה שם, בפ"ת.

כ. רמב"ם פ"ד מזכיה הלכה ב', מגיטין י"ד ע"א.

ל. מב"ב קל"ח ע"א בכותב כל נכסיו לאחרים והיו בהם עבדים ואמר הלה אי אפשי בהן.

את הספרים של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל,
ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

הגה: ראובן נדר לתת מתנה לשלוחו מ של שמעון, יכול שמעון להוציאה מראובן דשלוחו של שמעון כמותו.

עין משפט ג.ד.ה.ו.ז. יו"ד סימן רפח סעיף ז
עיינ לעיל עין משפט ב

עין משפט ט. אה"ע סימן פז סעיף ד

ד. גדול שבא על קטנה שהיא פחותה מבת ג' שנים ויום אחד כתובתה ר'. ואם היה קטן פחות מט' שנים ויום אחד¹, אם לא הסיר הבתולים כתובתה ר'.

עין משפט י. אה"ע סימן פז סעיף ה

ה. מוכת עין אפי' שלא הכיר בה כתובתה מנה, ואפי' שכנסה על דעת שהיא בתולה.

ה. ו. בעולה שכנסה על דעת בתולה² אפי' מנה אין לה.

עין משפט כ. אה"ע סימן פז סעיף ב

ב. נתאלמנה מן הנישואין כגון נכנסה לחופה, כתובתה אח"כ ק' אפי' ע

מ. פירוש שנדר המתנה לשמעון לתת לו אותה ע"י שלוחו, סמ"ע ס"ק ג'. ולא מצי ראובן לומר לשמעון לאו בעל דברים ידידי את.

והט"ז כתב שאירי כגון שהגזברים דיברו עם ראובן לידור לצדקה, ואותה צדקה היתה בשביל שמעון, ולא הודיעו לראובן שזה בשביל שמעון ונדר ע"י הגזבר לצדקה כיון שהגזבר מודה שזה עבור שמעון, יכול שמעון להוציאה מידו.

נ. תוס' שם דלא עדיפא ממוכת עין.

ס. בד"מ והגהות אלפסי כתבו, וכ"ש דאין לה תוספת ואפי' נמצאת שהייתה בעולה באונס הפסידה גם תוספת, כ"כ המהרי"ט והטעם הוא מכיון שהיא בעולה אין כאן חיבת ביאה וע"ד כן לא כתב לה, ועיין בח"מ ס"ק ה' ובח"מ בסי' ס"ח ס"ק י"ג.

ע. שם בגמ' י"א ע"א, והתוס' כתבו הטעם דאינו סומך עליהם דסבר דלשבחה אומרים כן, והרמב"ם כתב הואיל ובחזקת בעולה לא תיקנו לה ר'.

שהביאה עדים שלא נסתרה עם הראשון.

דף יא:

עין משפט א. אה"ע סימן סז סעיף ג.
עיין לעיל דף יא. עין משפט א

עין משפט ב. אה"ע סימן סז סעיף ד.
עיין לעיל דף יא. עין משפט ט

עין משפט ג.ד. אה"ע סימן סז סעיף ה.
עיין לעיל דף יא. עין משפט י

עין משפט ה. אה"ע סימן סז סעיף ב.
עיין לעיל דף יא. עין משפט כ